

A^o 1919.

N°. 6.

PUBLICATIE-BLAD.

BESCHIKKING van den 16den Januari 1919, No. 71,
*bepalende de opneming in het Publicatieblad van de op het eiland
Aruba bestaande plaatselijke keuren.*

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Heeft goedgevonden te bepalen:

dat de op 8 Januari 1919 op het eiland *Aruba* bestaande plaatselijke keuren, nevens afschrift dezer beschikking in het Publicatieblad zullen worden opgenomen.

De Gouverneur voornoemd,

NUYENS.

Uitgegeven den 5n. Februari 1919.

De Gouvernements-Secretaris,

J. F. HAAYEN.

KEUR van den 22sten December 1877, houdende verbod en strafbepaling tegen het plukken, verkoopen en opkopen van onrijpe watapana peul.

Art. 1.

Het plukken, het verkoopen en het opkopen van onrijpe watapana peul, groeiende op Gouvernements grond, worden, ieder afzonderlijk, streng verboden.

Art. 2.

Onrijpe watapana peul, ten aanzien van het plukken derzelve, zijn de zoodanige, die, hangende aan de takken der boomen, nog niet geheel of grootendeels van de groene tot de bruine kleur, het kenmerk van rijpheid zijn overgegaan. En ten aanzien van het verkoopen en opkopen derzelve, de zoodanige, die, hetzij in de zon of door vuurgloed gedroogd en bruin geworden, bij het breken derzelve geene losse meelstof afgeven.

Art. 3.

Overtreding van eenige bepaling dezer keur wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Bij veroordeeling kan de onrijpe watapana peul, waarmee de overtreding is gepleegd of door middel van de overtreding verkregen, worden verbeurd verklaard, voor zoover zij aan den veroordeelde toebehoort.

Afgekondigd op Aruba den 24sten December 1877.

De Gezaghebber van Aruba,

J. H. R. BEAUJON.

Goedgekeurd bij Gouvernements-besluit dd. 21 Januari 1878, N° 51.

De Gouverneur van Curaçao,

H. B. KIP.

KEUR van den 28sten December 1877, waarbij bepalingen worden vastgesteld omtrent het verkoopen en inkoopen van geiten- en schapenvellen op het eiland Aruba.

Art. 1.

Geene geiten- of schapenvellen zullen te koop mogen worden aangeboden, of ingekocht worden, tenzij dezelve voorzien zijn van den stempel voorgeschreven in artikel drie.

Art. 2.

Alle geiten- en schapenvellen zullen alvorens te koop aangeboden of gekocht te worden, door of van wege de eigenaren van het geslacht vee, ten kantore van den Ambtenaar, Hoofd der Politie, gebracht moeten worden, om te worden vergeleken met het Register van oormerken van klein vee.

Art. 3.

Wanneer de aangebodene vellen aan de oormerkteekens met het register overeenkomen worden dezelve van wege het Hoofd der Politie met een koud ijzeren stempel geslagen, zoodat de afdruk daarvan duidelijk zichtbaar blijft. Het merk en de letters van den stempel worden door den Gezaghebber voorgeschreven.

Art. 4.

Voor het stempelen van ieder geiten- of schapenvel wordt door belanghebbende betaald een en een halve cent, ten behoeve van den Ambtenaar door het Hoofd der Politie met dien dienst belast.

Art. 5.

Wanneer vellen door een ander dan den eigenaar voor onderzoek en stempeling worden aangeboden en er vermoeden van een gepleegd strafbaar feit ten opzichte dier vellen bestaat, zal het plaatselijk hoofd van politie de vellen waarmerken en zich vergewissen, of zij hem met voorkennis van den eigenaar zijn aangeboden.

Art. 6.

Indien de aangeboden vellen niet overeenkomen met het register van oormerkteekens, waarmerkt het Hoofd der Politie dezelve, onderzoekt aan wie het merk aan de ooren van de vellen, volgens het Register toebehoort, en zorgt, dat de rechtmatige eigenaar daarvan kennis draagt.

Art. 7.

Bij elke verscheping van geiten- of schapenvellen, zullen dezelve vooraf van wege het Hoofd der Politie onderzocht moeten worden, of zij allen behoorlijk gestempeld zijn.

Art. 8.

Overtreding van eenige bepaling dezer keur wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Bij veroordeeling kunnen de vellen, waarmede de overtreding is gepleegd, of door middel van de overtreding verkregen, worden verbeurd verklaard, voor zoover zij aan den veroordeelde toebehooren.

Art. 9.

Deze keur treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Afgekondigd op Aruba den 6den Februari 1878.

De Gezaghebber van Aruba,

J. H. R. BEAUJON.

Goedgekeurd bij Gouvernements-besluit dd. 21 Januari 1878, N° 51.

De Gouverneur van Curaçao,

H. B. KIP.

KEUR van den 30sten Januari 1903, houdende verbod en strafbepaling tegen den uitvoer van onrijpe dividivipeul van het eiland Aruba.

Art. 1.

De uitvoer van onrijpe dividivipeul is verboden.

Art. 2.

Bij elke verscheping van dividivi zal dezelve vooraf van wege het hoofd van politie moeten worden onderzocht.

Wanneer onder de uit te voeren dividivi meer dan tien percent onrijpe dividivipeulen wordt aangetroffen, zal het geheel als onrijp beschouwd worden.

Art. 3.

Wanneer de belanghebbende niet wil berusten in de uitspraak van den door het hoofd van politie aangewezen deskundige, zullen door den Kantonrechter drie andere deskundigen worden benoemd, die na beëdigd te zijn geworden een onderzoek zullen instellen en eene beslissing nemen.

Art. 4.

Onrijpe dividivipeulen zijn de zoodanige, die nog niet geheel of grootendeels van de groene tot de bruine kleur, het kenmerk van rijpheid, zijn overgegaan, en die, hetzij door de zon of vuurgloed gedroogd en bruin geworden, bij het breken derzelve geen meelstof afgeven.

Art. 5.

Aan ieder der in artikel 3 genoemde deskundigen zal een door den Kantonrechter te bepalen billijk loon, in verhouding tot den gepresteerden dienst en tot hunne maatschappelijke positie, toegekend worden en zullen deze kosten door den belanghebbende gedragen worden, indien de beslissing in zijn nadeel is uitgevallen en door den Lande, indien de belanghebbende in het gelijk wordt gesteld.

Art. 6.

Hij, die dividivi, waaronder meer dan tien percent onrijpe peulen wordt aangetroffen, uitvoert of ten uitvoer aangeeft, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Bij veroordeeling kunnen de vruchten, waarmee de overtreding is gepleegd, of door middel van de overtreding verkregen, worden verbeurd verklaard, voor zoover zij aan den veroordeelde toebehooren.

Art. 7.

Deze keur treedt in werking een maand na hare afkondiging.

Aldus vastgesteld in de vergadering van den Raad van Politie op Aruba, den dertigsten Januari negentienhonderd en drie.

De Raad van Politie voormeld,

Namens dezen.

De Gezaghebber-Voorzitter,

G. R. ZEPPENFELDT.

De Secretaris,

J. J. BEAUJON.

Goedgekeurd bij Gouvernements-beschikking dd. heden N° 187.

Curaçao, 16 Maart 1903.

De Gouverneur van Curaçao,

J. O. DE JONG V. B. & D.

Afgekondigd den 18n. Maart 1903.

KEUR van den 2den Mei 1908, waarbij bepalingen worden vastgesteld omtrent het houtkappen en het kolenbranden op Gouvernements gronden en het vervoeren van brandhout en houtskool op of over publieke land- en zeewegen op het eiland Aruba.

Art. 1.

Het kappen van groen hout, cactus daaronder begrepen en snoeisel op Gouvernements gronden, zonder een daartoe door of namens den Gezaghebber verleend permit, is verboden.

Art. 2.

Het aanleggen van kolenovens en het uitbranden van houtskool op Gouvernements gronden, zonder een daartoe strekkend permit door of namens den Gezaghebber afgegeven, is verboden.

Art. 3.

Het vervoer van brandhout en houtskool op of over publieke land- en zeewegen, zonder bij zich te hebben een door het hoofd van politie afgegeven vervoerbiljet, is verboden.

Alvorens het in de vorige alinea bedoeld vervoerbiljet af te geven, is het hoofd van politie bevoegd te laten onderzoeken, of degene, die het aanvraagt, de opgegeven hoeveelheid brandhout of houtskool voorhanden heeft, en op welke wijze hij daaraan gekomen is.

Art. 4.

De bevoegdheid in het voorgaande artikel vermeld, wordt ten opzichte van het vervoer op of over publieke landwegen in het 2de, 3de en 4de district aan den districtmeester aldaar toegekend.

Art. 5.

Overtreding van eenige bepaling dezer keur wordt, voor zoover het Wetboek van Strafrecht er niet in voorziet, gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Bij veroordeeling kunnen het hout en de houtschool waarmee de overtreding is begaan of door middel van de overtreding verkregen, worden verbeurd verklaard, voor zoover zij aan den veroordeelde toebehooren.

Art. 6.

Deze keur treedt in werking eene maand na hare afkondiging.

Aldus opgemaakt op Aruba door den Raad van Politie in zijne zitting van Zaterdag den 2den Mei 1908.

Namens den Raad voornoemd,

De wrn. Voorzitter,

H. J. BEAUJON.

De Secretaris,

E. YRAUSQUIN.

Goedgekeurd bij Gouvernements-beschikking dd. heden N° 440.

Willemstad, den 1n. Juni 1908.

De Gouverneur van Curaçao,

J. O. DE JONG v. B. & D.

Afgekondigd den 30n. December 1908.

KEUR van den 21sten Juli 1908, waarbij bepalingen nopens het weiden en schutten van vee op het eiland Aruba worden ingevoerd.

Art. 1.

Niemand mag vee op publieke gronden laten weiden, zonder een daartoe strekkende vergunning door den Gezaghebber af te geven.

Art. 2.

Vee, dat in strijd met de bepaling van art. 1 of met die waaronder de vergunning is afgegeven, op publieke gronden weidende, of loslopende in de straten van de Oranjestad gevonden wordt, zal van wege het hoofd van politie of den Districtmeester van het district, alwaar het vee gevonden wordt, opgevangen en naar de schutstal worden gebracht.

Gelijkerwijze kunnen grondeigenaren of huurders van gronden vee van anderen, dat op hunne gronden weidende bevonden wordt, doen opvangen en binnen 24 uur in de naastbij gelegen schutplaats doen opnemen.

Art. 3.

In de Oranjestad en zoo mogelijk in elk district zal een behoorlijk gesloten schutplaats zijn.

Deze schutplaatsen staan onder het toezicht van het hoofd van politie en van den districtmeester van het betrokken district.

Art. 4.

Door de beampten belast met het toezicht over de schutplaats zullen registers worden aangehouden, waarin nauwkeurige aantekening moet worden gehouden van de volgende bijzonderheden betreffende het in de schutplaats aangebrachte vee.

1° de soort en het aantal.

2° den datum van aanbreng.

3° den datum en de plaats van het opvangen.

4° den naam van den eigenaar, voor zoover bekend.

5° den naam van dengene, die de opvanging heeft gedaan of laten doen.

- 6° den naam van den aanbrengrer.
- 7° de merkteekenen van het vee, en wat betreft het grootvee, dat geen merkteekenen draagt, het geslacht, de kleur of andere bizonderheden waardoor het vee zou kunnen worden herkend.
- 8° den datum van de afgifte, op terugvordering, met vermelding van den naam van den persoon, die de afgifte verzoekt, zoomede het bedrag der betaalde kosten.
- 9° den datum van verkoop, den naam van den kooper, de koopsom en de kosten.
- 10° het extract bedoeld bij art. 7.

Dit register wordt volgens voorschrift van het hoofd van politie ingericht.

Art. 5.

Het geschutte vee moet door den ambtenaar belast met het toezicht over de schutplaats worden onderhouden.

Art. 6.

De eigenaar van of rechthebbende op het geschutte vee zal hetzelfde kunnen terugvorderen gedurende 3 dagen, den dag van aanbreng niet medegerekend, tegen betaling der kosten, ingevolge art. 13.

Art. 7.

Wanneer het vee, dat in de schutplaats buiten de Oranjestad wordt aangebracht, niet binnen den bij het voorgaande artikel bepaalden tijd wordt teruggevorderd, zal het binnen 24 uur na het verstrijken van dien tijd van wege den district-meester naar de schutplaats in de Oranjestad worden gezonden, met een onderteeekend extract uit het register bedoeld bij art. 4, waarbij tevens aantekening wordt gedaan van de te betalen kosten.

Dit vee kan alsnog voor den verkoop, zooals bepaald bij het volgend artikel, door den eigenaar of andere rechthebbende worden teruggevorderd tegen betaling der schutgelden en vervoerkosten.

Art. 8.

Daags na de overbrenging van het niet teruggevorderd vee en den vierden dag na aanbreng van rechtstreeks in de schutplaats in de Oranjestad aangebrachte en niet teruggevorderd vee, zal dat op last van het hoofd van politie voor de schutplaats in het openbaar worden verkocht en behoudens het be-

paalde bij art. 10 tegen contante betaling aan den meestbiedende toegevezen en overgeleverd.

Valt de bovenbedoelde dag op een Zondag of algemeen erkenden feestdag, dan geschiedt de verkoop op den eerstvolgenden werkdag.

Art. 9.

De opbrengst van het overeenkomstig het voorgaand artikel verkochte vee wordt, na aftrek van aanbrenggeld, kosten van onderhoud en van vervoer door het hoofd van politie in de consignatiekas gestort, om aldaar gedurende 3 maanden ter beschikking van den eigenaar of rechthebbende te blijven, na verloop van welken tijd het onopgevorderd bedrag in de armenkas wordt gestort.

Art. 10.

Het staat het hoofd van politie vrij bij den openbaren verkoop van geschut vee het bedrag der kosten als inzet te bepalen ter vervanging van het eerste bod.

Wanneer ten tweede male het geschutte vee onverkocht mocht zijn gebleven of telkenmale een minder bod dan de inzet wordt gedaan, kan het hoofd van politie, na verkregen machtiging van den Gezaghebber, het geschutte vee onderhands verkoopen.

Art. 11.

Het geschutte vee, dat mocht blijken aan besmettelijke ziekte te lijden, kan, nadat hetzelve door den Gouvernements geneeskundige is bezichtigd, en na bekomen machtiging van den Gezaghebber, op last van het hoofd van politie worden afge maakt, komende het aanbrenggeld alsdan ten laste van den lande.

Art. 12.

Van het verrichte ingevolge de 3 voorgaande artikelen wordt aanteekening gedaan in het register bedoeld bij art. 4.

Art. 13.

De kosten zijn als volgt:

a. Wegens aanbrenggeld.

voor een paard, muildier of hoornbeest.....	f 0.50
voor een ezel.....	0.30
voor een schaap, geit of varken.....	0.20

als het vee opgevangen is op een plaats hoogstens 1 uur gaans van de naastbij gelegen schutplaats en respectievelijk f 0.75, f 0.45 en f 0.30 als de afstand grooter is.

- b. Wegens onderhoud per dag, gedeelte als geheel gerekend.
 voor een paard, muildier of hoornbeest. f 0.50
 voor een ezel 0.30
 voor een schaap, geit of varken 0.15
 Zoogende jongen zijn vrij.
- c. Kosten van vervoer, ingevolge artikel 7.
 Wegens deze kosten wordt in rekening gebracht het werkelijk uitgegevene, met dien verstande, dat ze niet meer mogen bedragen dan het aanbrenggeld.
- d. Kosten van verkoop.
 Loon van den omroeper f 0.50 voor elken verkoop.

Art. 14.

Degeen, die vee van een ander op zijn eigen of eens anders erf gelokt of gejaagd heeft met het kennelijk doel dat vee te schutten of te doen schutten, zal gestraft worden met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Art. 15.

Hij, die door kennelijk verzuim, nalatigheid of achteloosheid in welk opzicht ook, oorzaak is, dat zijn vee, of vee, dat onder zijn beheer staat, geschut wordt, kan onverminderd de schutgelden, voor zoover het Wetboek van Strafrecht er niet in voorziet, gestraft worden met geldboete van ten hoogste tien gulden.

Art. 16.

Het aanbrengen van hindernis, verzet of beletsel in het opvangen of in het overbrengen naar de schutplaats van schutbaar vee, of in het vervoer bedoeld bij art. 7, zal, voor zoover het Wetboek van Strafrecht er niet in voorziet, gestraft worden met een geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Art. 17.

Het moedwillig doen ontvluchten of wegnemen van geschut vee uit de schutplaats, zal, voor zoover het Wetboek van Strafrecht er niet in voorziet, gestraft worden met hechtenis van ten hoogste tien dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

Art. 18.

De bepaling van art. 6 dezer keur is niet toepasselijk ten opzichte van geschutte varkens, die binnen de grenzen van de Oranjestad zijn opgevangen, zullende deze dieren worden afgemaakt.

Aldus vastgesteld in de openbare zitting van den Raad van Politie op Aruba den een en twintigsten Juli 1908.

Namens den Raad voornoemd,

De wn. Voorzitter,

H. J. BEAUJON.

De Secretaris,

E. YRAUSQUIN.

Bekrachtigd bij Gouvernements beschikking dd. heden N° 924.

Willemstad, den 18n. December 1908.

De Gouverneur van Curaçao,

J. O. DE JONG v. B. & D.

Afgekondigd den 30n. December 1908.

KEUR van den 25sten Maart 1918, ten einde overeenstemming te brengen tusschen de bestaande plaatselijke keuren en daarmee gelijk te stellen wettelijke regelingen voor het eiland Aruba en het bij Koninklijk Besluit van den 4den October 1913 No. 61 (P. B. No. 67) vastgestelde Wetboek van Strafrecht voor de Kolonie Curaçao.

Artikel 1.

Bij het in werking treden van het bij Koninklijk Besluit van den 4den October 1913 N° 61 (P. B. N° 67) vastgestelde Wetboek van Strafrecht voor de Kolonie Curaçao vervallen alle strafbepalingen, welke voorkomen in de bestaande plaatselijke keuren en daarmee gelijk te stellen wettelijke regelingen voor het eiland Aruba, voor zoover bedoelde strafbepalingen niet bij deze keur worden gehandhaafd.

Artikel 2.

Artikel 3 van de keur van den 22sten December 1877, houdende verbod en strafbepalingen tegen het plukken, verkoopen en opkopen van onrijpe watapanapeul, wordt gelezen:

„Overtreding van eenige bepaling dezer keur wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Bij veroordeeling kan de onrijpe watapanapeul, waarmee de overtreding is gepleegd of door middel van de overtreding verkregen, worden verbeurd verklaard, voor zoover zij aan den veroordeelde toebehoort.”

Artikel 3.

De keur van den 28sten December 1877, waarbij bepalingen worden vastgesteld omtrent het verkoopen en inkoopen van geiten- en schapenvellen op het eiland Aruba, ondergaat de navolgende wijzigingen:

a. artikel 5 wordt gelezen:

„Wanneer vellen door een ander dan den eigenaar voor onderzoek en stempeling worden aangeboden en er vermoeden van een gepleegd strafbaar feit ten opzichte dier vellen bestaat, zal het plaatselijk hoofd van politie de vellen waarmerken en zich vergewissen, of zij hem met voorkennis van den eigenaar zijn aangeboden.”

b. in artikel 6 vervallen de woorden:

„doet ze in bewaring nemen.”

c. artikel 7, tweede lid, vervalt;

d. artikel 8 wordt gelezen:

„Overtreding van eenige bepaling dezer keur wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Bij veroordeeling kunnen de vellen, waarmede de overtreding is gepleegd, of door middel van de overtreding verkregen, worden verbeurd verklaard, voor zoover zij aan den veroordeelde toebehooren.”

Artikel 4.

Artikel 6 van de keur van den 30sten Januari 1903, houdende verbod en strafbepaling tegen den uitvoer van onrijpe dividiveul van het eiland Aruba, wordt gelezen:

„Hij, die dividivi, waaronder meer dan tien percent onrijpe peulen wordt aangetroffen, uitvoert of ten uitvoer aangeeft, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Bij veroordeeling kunnen de vruchten, waarmee de overtreding is gepleegd, of door middel van de overtreding verkregen, worden verbeurd verklaard, voor zoover zij aan den veroordeelde toebehooren.”

Artikel 5.

De keur van den 21sten Juli 1908, waarbij bepalingen nopens het weiden en schutten van vee op het eiland Aruba worden ingevoerd, ondergaat de navolgende wijzigingen:

a. in artikel 14 wordt in plaats van hetgeen volgt op de woorden: „gestraft worden” gelezen: „met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste vijftig gulden”;

b. in artikel 15 wordt in plaats van hetgeen volgt op de woorden „schutgelden” gelezen: „voor zoover het Wetboek van Strafrecht er niet in voorziet, gestraft worden met geldboete van ten hoogste tien gulden”;

c. in artikel 16 wordt in plaats van hetgeen volgt op de woorden: „art. 7 zal” gelezen: „voor zoover het Wetboek van Strafrecht er niet in voorziet, gestraft worden met een geldboete van ten hoogste vijftig gulden”;

d. in artikel 17 wordt in plaats van hetgeen volgt op de woorden „schutplaats, zal” gelezen: „voor zoover het Wetboek van Strafrecht er niet in voorziet, gestraft worden

met hechtenis van ten hoogste tien dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.”

Artikel 6.

De keur van den 2den Mei 1908, waarbij bepalingen worden vastgesteld omtrent het houtkappen en kolenbranden op Gouvernements gronden en het vervoeren van brandhout en houtskool op of over publieke land- en zeewegen op het eiland Aruba, ondergaat de navolgende wijzigingen:

a. artikel 3 laatste lid vervalt;

b. artikel 5 wordt gelezen:

„Overtreding van eenige bepaling dezer keur wordt, voor zoover het Wetboek van Strafrecht er niet in voorziet, gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Bij veroordeeling kunnen het hout en de houtskool waarmee de overtreding is begaan of door middel van de overtreding verkregen, worden verbeurd verklaard, voor zoover zij aan den veroordeelde toebehooren.”

Artikel 7.

Deze keur treedt in werking tegelijk met het in artikel 1 bedoelde Wetboek.

Aldus vastgesteld op Aruba door den Raad van Politie in zijne vergadering van Maandag den 25sten Maart 1918.

Namens den Raad voornoemd,

De Voorzitter,

H. J. BEAUJON.

De Secretaris,

F. DE P. CROES.

Afgekondigd den 30n. Maart 1918.

KEUR van den 26sten Maart 1918, houdende bepalingen omtrent de straatpolitie en andere politievoorschriften op het eiland Aruba.

**Maatregelen ter bevordering van de openbare orde,
rust, veiligheid en reinheid.**

Artikel 1.

Bij openbare feesten, vermakelijkheden, optochten, orkaan, brand en andere buitengewone omstandigheden moet ieder zich onderwerpen aan de voorschriften in het belang der openbare orde, rust of veiligheid bij iedere gelegenheid door het plaatselijk hoofd van politie vastgesteld.

Artikel 2.

Hij, aan wien bij volksverzamelingen op den openbaren weg door de politie gelast wordt, zich uit de volksverzameling te verwijderen, is verplicht aan dezen last onmiddellijk te voldoen en wel langs den weg of in de richting door de politie aangewezen.

Vrouwen, die op of aan den openbaren weg staande of zich heen en weer bewegende, door eenigerlei houding, handeling of vertooning de aandacht der voorbijgangers tot zich trekken en vrouwen, tusschen des avonds negen uur en zonsopgang aldaar op stoepen of treden zittende gevonden, zijn, als haar door de politie gelast wordt zich daarvan te onthouden of zich van daar te verwijderen, verplicht onmiddellijk aan dezen last te voldoen.

Artikel 3.

Het is verboden den geregelden gang of de volgorde van een begrafenisstoet, marcheerende troep of optocht te belemmeren of te storen.

Artikel 4.

Het is, behalve ter uitvoering van een van gouvernementswege opgedragen taak verboden, zonder vergunning van het plaatselijk hoofd van politie, op den openbaren weg of aan de huizen inzamelingen van geld te houden.

Artikel 5.

Het is verboden, zonder de noodige voorzorgsmaatregelen genomen te hebben door middel van ontploffing steenen te springen op plaatsen, waar zulks voor naburige erven of voor voorbijgangers schadelijk of gevaarlijk kan zijn.

Artikel 6.

Het is verboden op het gebied binnen de grenzen van het bebouwde terrein omschreven in artikel 7 van de verordening van 6 Augustus / 12 December 1866 (P. B. N° 24) zonder vergunning van het plaatselijk hoofd van politie, door middel van ontploffing steenen te springen.

Worden er ten behoeve van het Bestuur steenen gesprongen dan is de in dit artikel bedoelde vergunning niet vereischt, maar geeft de autoriteit, die tot het springen last geeft, daarvan kennis aan het plaatselijk hoofd van politie.

Artikel 7.

Het is verboden op of aan den openbaren weg, zonder vergunning van het plaatselijk hoofd van politie, schietoefeningen te houden.

Het is verboden bij zulke schietoefeningen, zich, zonder vergunning van den persoon, die daarbij het commando heeft, te bevinden op een afstand van minder dan 600 meters van den kogelvanger in de richting, waarin geschoten wordt.

Artikel 8.

Het is verboden zonder vergunning van het plaatselijk hoofd van politie:

- a. in, op, aan of over den openbaren weg iets hoegenaamds te planten, te plaatsen, te spannen, te hangen, vast te hechten, uit te spreiden, uit te slaan, te drogen, te luchten of te hebben;
- b. op den openbaren weg voorwerpen, stoffen, water of vuilnis te werpen, uit te storten of te doen afvloeien;
- c. goederen, puin, afbraak, kalk, aarde, klei, zand, mest of bouwmaterialen op den openbaren weg neder te leggen of te hebben, behalve wanneer en voor zoolang dit voor geregeld voortgezet laden of lossen noodzakelijk is;
- d. den openbaren weg tot werkplaats te bezigen, te overdekken, bij het bouwen of verbouwen van perceelen ten ge-

bruike in te nemen of daarop met koopwaren te staan of te zitten, of voorwerpen uit te stallen of uitgesteld te hebben.

Artikel 9.

Het is, behalve ter uitvoering van werken ten behoeve of zonder toezicht van het gouvernement, verboden, zonder vergunning van het plaatselijk hoofd van politie, de bestrating of wegbedekking op te breken of te beschadigen of in den openbaren weg te graven.

Artikel 10.

Het is verboden de verlichting bij de voorwerpen of op de plaatsen in de twee voorgaande artikelen bedoeld, aangebracht, gedurende den nacht uit te dooven of te verplaatsen.

Artikel 11.

Het is verboden den openbaren weg op eenigerlei wijze te verontreinigen.

Hij, door wien of op wiens last eenige werkzaamheid op of aan den openbaren weg verricht wordt, is verplicht hetgeen ten gevolge daarvan op den openbaren weg achterblijft, onmiddellijk na afloop op te ruimen of te doen opruimen.

Hij, wien vergunning is verleend, om op den openbaren weg met koopwaren te staan of te zitten, is verplicht te zorgen, dat voor het verlaten van zijne plaats de hem toegestane ruimte op den openbaren weg behoorlijk gereinigd is.

Artikel 12.

Het is verboden op den openbaren weg:

- a. schadelijke of gevaarlijke voorwerpen of stoffen te verkopen, te koop aan te bieden of ten verkoop in voorraad te hebben;
- b. bij het venten, bij het doen van omroepingen of bij het verspreiden, aanbevelen, aankondigen of bekendmaken van gedrukte of geschreven stukken of afbeeldingen, zoodanig te roepen of rond te gaan of te rijden met zoodanige reclame middelen of zoodanige geraasmakende middelen, dat daardoor de openbare orde verstoord of bedreigd of den goeden zeden aanstoot gegeven wordt.

Artikel 13.

Het is aan eigenaars verboden binnen het gebied bedoeld bij artikel 6 dezer keur de buitenzijde der muren, wanden of schuttingen geheel wit te beschilderen, bepleisteren of bestrijken of geheel wit beschilderd, bepleisterd of bestreken te hebben.

Artikel 14.

Het is verboden:

- a. in vensterbanken, op den rand van balkons, op bordessen of in goten voorwerpen te plaatsen of te hebben, zonder dat deze tegen vallen op den openbaren weg beveiligd zijn;
- b. aan hekken, heiningen, muren, deuren, vensters, boomen of palen voorwerpen op te hangen, te bevestigen of te hebben, indien deze gevaar opleveren op den openbaren weg te vallen.

Artikel 15.

Eigenaars van boomen of struiken, waarvan takken over den openbaren weg hangen of groeien, zijn verplicht, ter plaatse waar zulks het verkeer belemmert of gevaar oplevert, op de eerste aanzegging door of van wege het plaatselijk hoofd van politie, zoodanige takken af te snoeien.

Artikel 16.

Het is verboden binnen het gebied bedoeld bij art. 6 dezer keur:

- a. faecaliën te storten op open of gesloten erven;
- b. mest- vuilnis- of aschhoopen op open of gesloten erven aan te brengen of te hebben;
- c. anders dan tijdens of onmiddellijk voor of na het verrichten van werkzaamheden, puin, afbraak, kalk, klei- of zandhoopen op open erven aan te brengen of te hebben;
- d. varkens op schot, los of vastgemaakt, te hebben;
- e. eenig vee of huisdier te verbranden;
- f. vee te begraven;
- g. huisdieren in het openbaar te dooden.

Artikel 17.

Het is verboden op den openbaren weg:

- a. versch vleesch, in eene hoeveelheid van meer dan 10 Kilo-

gram, anders dan geheel en zindelijk overdekt te vervoeren;

Onder vleesch worden verstaan alle deelen van een dier.

- b.* stankverspreidende stoffen te vervoeren, anders dan op voldoende wijze afgedekt en op andere uren, dan door het plaatselijk hoofd van politie vastgesteld;
- c.* puin, afbraak, kalk, aarde, klei, zand, mest, zaagsel, krullen, spaanders, los stroo, pakhooi, asch, slijk of afval anders te vervoeren dan in vervoermiddelen, die zoodanig zijn ingericht en worden gebruikt, dat het storten of wegstuiven van den inhoud voorkomen wordt;
- d.* suikergoed, brood en andere eetwaren, bestemd om ongekookt of ongeschild genuttigd te worden, anders dan behoorlijk en zindelijk gedekt te vervoeren, te koop aan te bieden of ten verkoop in voorraad te hebben.

Het verbod onder *d* geldt, voor wat het te koop aanbieden en het ten verkoop in voorraad hebben betreft, ook indien zulks aan den openbaren weg geschiedt.

Artikel 18.

Het is verboden anders dan voegzaam gekleed in het openbaar te zwemmen of te baden.

Artikel 19.

Het is verboden op of aan den openbaren weg, buiten de door het plaatselijk hoofd van politie als waterplaatsen of secreten aangewezen plaatsen datgene te verrichten, waartoe zoodanige inrichtingen bestemd zijn.

Artikel 20.

Het is verboden op den openbaren weg:

- a.* anderen hinder of overlast aan te doen;
- b.* te vechten, te schreeuwen, steenen of andere voorwerpen voort te schoppen, straatvuurtjes te stoken, in boomen of palen, op hekken, muren, afsluitingen, achter op rijtuigen of handkarren te klimmen, te zitten of daaraan te hangen;
- c.* straatafsluitingen of afsluitingen, die met vergunning of op last van het bevoegde gezag geplaatst zijn, weg te nemen, te verplaatsen of omver te halen;
- d.* vee door het afsteken van vuurwerk of anderszins te doen schrikken;
- e.* vee of rijwielen hinder of eenig beletsel in den weg te leggen;

- f. dieren op andere dan in artikel 440, 1° van het Wetboek van Strafrecht bedoelde dieren aan te hitsen;
- g. met kaarten, geld of dobbelsteenen of om geld te spelen.

Artikel 21.

Het is verboden met steenen of andere harde voorwerpen te werpen, als ook met vaste of vloeibare stoffen, die bij het treffen van personen schadelijk kunnen zijn, hetzij dit op of over, van of naar den openbaren weg geschiedt.

Artikel 22.

Het is verboden op den openbaren weg, binnen het gebied bedoeld in artikel 6 dezer keur op andere dan door het plaatselijk hoofd van politie aangewezen plaatsen, voetbal, tennis of dergelijke te spelen.

Artikel 23.

Het is verboden binnen het gebied bedoeld bij artikel 6 dezer keur vuurwapenen af te schieten.

Dit verbod is niet toepasselijk op:

- 1° Personen, die krachtens hun ambt tot het dragen en voeren van wapenen bevoegd zijn;
- 2° Personen, die zich in het schieten oefenen, en daartoe vergunning hebben verkregen van het plaatselijk hoofd van politie, en mits op de door dezen aangewezen plaats en tijd en zoo noodig met aanwijzing van het wapensoort.

Artikel 24.

Het is verboden, zonder vergunning van het plaatselijk hoofd van politie, wilde dieren op eenig erf te hebben.

Artikel 25.

Het is verboden hanengevechten te houden.

Artikel 26.

Het is verboden, zonder vergunning van het plaatselijk hoofd van politie, openbare vermakelijkheden te geven, of voor het publiek toegankelijk bijeenkomsten tot ontspanning of vermaak te houden.

Artikel 27.

Het is verboden, zonder vergunning van het plaatselijk hoofd van politie, op den openbaren weg:

- a. muziek- of zanguitvoeringen of vertooningen te geven, optochten te houden, muziek te maken of te zingen;
- b. vuurwerk af te steken of daarmee te werpen, buskruit of andere ontplofbare stoffen aan te steken of op andere wijze te doen ontploffen, fakkels of teertonnen te branden, vuur aan te leggen of te hebben;
- c. voordrachten, toespraken of betoogingen te houden;
- d. zich te bevinden geheel of gedeeltelijk vermomd of gemaskerd, of gekleed in de kleederen der kunne, waartoe men niet behoort.

Het verbod onder *b* geldt ook ten aanzien van de daarin bedoelde feiten, indien zij aan den openbaren weg plaats hebben.

Het verbod onder *d* geldt niet ten aanzien van kinderen beneden de 10 jaar.

Artikel 28.

De deelnemers aan een optocht, waarvoor geen vergunning is verleend, zijn verplicht op vordering van de politie uiteen te gaan.

Artikel 29.

Het is verboden danspartijen, muziekitvoeringen en andere feestelijkheden of vermakelijkheden, die niet als openbaar of voor het publiek toegankelijk kunnen worden aangemerkt, voort te zetten, nadat dengene, die zoodanige feestelijkheid of vermakelijkheid houdt of geeft, een schriftelijk met redenen omkleed verbod, dat daarmede wordt voortgegaan, bereikt heeft, uitgevaardigd door het plaatselijk hoofd van politie, op grond, dat daardoor de openbare orde, rust of veiligheid verstoord of bedreigd of den goeden zeden aanstoot gegeven wordt of op grond dat de toestand van een in de buurt aanwezigen zieke zulks vordert, in welk laatste geval een schriftelijke verklaring van een geneeskundige mede moet worden vertoond.

Artikel 30.

Het is verboden, binnen het gebied bedoeld in artikel 6 dezer keur, zonder vergunning van het plaatselijk hoofd van

politie eenig werk te verrichten, dat geraas of anderen hinder van ernstigen aard veroorzaakt of schadelijke of walgelijke lucht verspreidt, indien zulks op de naburige erven of op den openbaren weg waargenomen kan worden.

Artikel 31.

Het is verboden:

- a. eenig aanplakbiljet, reclameplaat of ander drukwerk of geschrift hoegenaamd op eens anders eigendom aan te plakken, te bevestigen of aan te brengen zonder toestemming van den eigenaar of huurder;
Deze bepaling is niet toepasselijk op gerechtelijke akten en andere stukken, waarvan de aanplakking door of op last van openbare ambtenaren krachtens wettelijk voorschrift geschiedt.
- b. zonder daartoe gerechtigd te zijn niet eigen muren, schuttingen, hekken, stoepen, deuren, ramen of vensters te besmeren, te bekrassen of daarop te schrijven of te teekenen;
- c. tusschen zonsondergang en zonsopgang op of aan den openbaren weg te liggen of zonder daartoe gerechtigd te zijn, tegen eenig perceel te leunen of op stoepen of treden te zitten of post te vatten.

Artikel 32.

Het is verboden, hetzij in de woning of in het bij eene woning behoorend erf, hetzij in het besloten lokaal of erf, bij een ander in gebruik, orde, rust of veiligheid verstorende handelingen te plegen.

Artikel 33.

Het is verboden:

- a. zich tot een begraafplaats toegang te verschaffen, anders dan ter daartoe aangewezen plaats, tenzij op last van den beheerder;
- b. op een begraafplaats bij gelegenheid van het begraven of vervoeren van lijken de orde te verstoren.

Artikel 34.

Eigenaars van honden zijn verplicht te zorgen, dat deze honden tusschen tien uur des avonds en vijf uur des morgens door blaffen, huilen of janken geen overlast of hinder aan de omgeving veroorzaken.

Honden, die binnen den in het eerste lid aangegeven tijd op den openbaren weg bedoelden overlast of hinder veroorzaken, zijn ter beschikking van de politie.

Artikel 35.

Het is verboden ballast of andere zinkende zelfstandigheden in de haven te werpen. Deze zaken kunnen door belanghebbers op plaatsen door den havenmeester en loods aan te wijzen worden gebracht.

Artikel 36.

Het is verboden zonder toestemming van den havenmeester en loods scheepsbooten, zoomede zoogenaamde hondenhokken, scheepsfornuizen en andere goederen tot den inventaris van een schip toebehoorende op den gouvernements steiger te bergen.

Artikel 37.

Alle in de haven liggende vaartuigen moeten van zonsondergang tot zonsopkomst ter hoogte van den boegspriet voorzien zijn van een helder en gelijkmatig brandend wit licht dat in den omtrek der ligplaatsen dier vaartuigen steeds duidelijk zichtbaar moet zijn.

**Van het rijden en van het vervoeren en losloopen
van dieren.**

Artikel 38.

Het is verboden op den openbaren weg op andere dan door het plaatselijk hoofd van politie aangewezen plaatsen rijtuigen, handkarren of eenig vee onbeheerd te laten staan of loopen, onder toezicht van personen beneden de 10 jaar te laten, of anders dan tot onverwijd en geregeld voortgezet lossen of laden aan eenig voorwerp vast te maken.

Artikel 39.

Het is verboden zonder vergunning van het plaatselijk hoofd van politie wilde dieren over den openbaren weg te laten gaan of te vervoeren.

Artikel 40.

Het is verboden op den openbaren weg:

- a. beneden den leeftijd van vijftien jaar rijtuigen te besturen;
- b. beneden den leeftijd van twaalf jaar vee te geleiden;
- c. in kennelijken staat van dronkenschap of door ouderdom, zwakte of andere oorzaak, klaarblijkelijk daarvoor onbekwaam zijnde, als bestuurder op te treden.

Artikel 41.

Het is verboden op den openbaren weg binnen het gebied bedoeld bij artikel 6 dezer keur rijtuigen tot vervoer van goederen bestemd anders te besturen dan stapvoets er naastgaande en anders dan aan teugels of leidsels.

Artikel 42.

Het is aan bestuurders verboden op den openbaren weg met rijtuigen of handkarren:

- a. zonder noodzaak stil te staan voor dwarsstraten of op hoeken van straten;
- b. zonder noodzaak naast elkander te rijden;
- c. zonder noodzaak anders dan ter zijde van den weg en in eene richting evenwijdig daaraan, stil te staan, indien er tengevolge daarvan geen voldoende ruimte voor een voorbijrijdend rijtuig overblijft;
- d. anders dan tot het in- of uitlaten van personen of het op- of afladen van goederen, stil te staan, waar er geen voldoende ruimte voor een voorbijrijdend rijtuig overblijft;
- e. zonder noodzaak tegenover een aan de overzijde van den weg stilstaand rijtuig of handkar stil te staan, waar er geen voldoende ruimte voor een voorbijrijdend rijtuig overblijft;
- f. zonder noodzaak op de voor voetgangers bestemde paden of trottoirs te rijden.

Artikel 43.

Het is aan bestuurders verboden op den openbaren weg binnen het gebied bedoeld bij artikel 6 dezer keur:

- a. met rijtuigen tot vervoer van personen bestemd anders dan in matigen draf te rijden en bij het omslaan van een hoek en waar twee rijtuigen elkaar niet kunnen passeeren, anders dan stapvoets;

- b. op een trekdier gezeten anders dan stapvoets, in korten draf, handgalop of middelslag te rijden en bij het omslaan van een hoek anders dan stapvoets.

Artikel 44.

Bestuurders zijn verplicht op den openbaren weg:

- a. bij het ontmoeten van een vervoermiddel of eenig vee rechts uit te halen;
- b. bij het inhalen van een vervoermiddel of eenig vee links uit te halen;
- c. alvorens een vervoermiddel of eenig vee, zich in de zelfde richting bewegende, te passeeren, den bestuurder daarvan, indien deze moet uithalen, het verlangen daartoe behoorlijk kenbaar te maken;
- d. wanneer een achteropkomend bestuurder het verlangen daartoe kenbaar gemaakt heeft, terstond en voldoende rechts uit te halen;
- e. voetgangers behoorlijk en tijdig te waarschuwen, indien dit ter voorkoming van botsing noodig is.

Artikel 45.

Voetgangers zijn op den openbaren weg verplicht bij het ontmoeten van of het ingehaald worden door een vervoermiddel of eenig vee, dezen behoorlijk ruimte voor passeeren te laten.

Artikel 46.

Het is, zonder dat daarvoor door het plaatselijk hoofd van politie vergunning is verleend, verboden op den openbaren weg een snelheidswedstrijd met rijtuigen, trekdieren of rijwielen te houden of daarbij als bestuurder op te treden.

Artikel 47.

Het is aan bestuurders verboden op den openbaren weg:

- a. waar zich groote volksverzamelingen bevinden, op en neer te gaan of op andere dan door de politie aan te wijzen plaatsen te blijven stilstaan;
- b. waar verscheidene vervoermiddelen of trekdieren bijeen zijn, zich op te stellen, zich te scharen of op te rijden, anders dan volgens aanwijzing van de politie.

Artikel 48.

Het is aan bestuurders van rijtuigen verboden op den openbaren weg bij het achterop rijden van een begrafenisstoet, anders dan geheel ter zijde uitwijkende en zoo langzaam mogelijk voorbij te rijden.

Bij ontmoeting van een begrafenisstoet op den openbaren weg, zijn zij verplicht ter zijde van den weg stil te staan, totdat de stoet voorbijgetrokken is.

Artikel 49.

Het is aan bestuurders van rijtuigen verboden op den openbaren weg bij het achterop rijden van een marcheerende troep of een optocht, voorbij te rijden, waar er voor deze geen ruimte is om uit te wijken.

Bij ontmoeting van een marcheerende troep of optocht op den openbaren weg zijn zij verplicht, waar er voor deze geen ruimte is om uit te wijken, stil te staan, totdat de troep of optocht voorbij getrokken is.

Artikel 50.

Op vordering van de beambten van politie zijn de bestuurders op den openbaren weg verplicht stil te houden.

Artikel 51.

Het is verboden op de openbare wegen of gedeelten daarvan, die door het plaatselijk hoofd van politie van het verkeer met alle of sommige vervoermiddelen of eenig vee of van het verkeer in eene bepaalde richting zijn uitgesloten verklaard, zoodanige vervoermiddelen te besturen, zoodanig vee te besturen, te geleiden of te drijven, of zulks in de verboden richting te doen.

Van de beschikkingen, waarbij eene verklaring, als bedoeld in het eerste lid wordt gedaan of opgegeven, geschiedt aankondiging door aanplakking aan de hoofddeur der landskantoren.

De uitsluiting van het verkeer wordt op den openbaren weg aangeduid door waarschuwborden.

Artikel 52.

Het is verboden op den openbaren weg, zonder noodzaak,

op de voor voetgangers bestemde paden of trottoirs rijwielen te besturen, vee te besturen, te geleiden of te drijven.

Artikel 53.

Het is verboden op den openbaren weg binnen het gebied bedoeld bij artikel 6 dezer keur:

- a. op een trekdiër gezeten, eenig ander vee, met uitzondering van een trekdiër, dat aan de hand geleid wordt, te geleiden of te drijven;
- b. rijtuig en handkarren te besturen, waaraan eenig niet aangespannen vee vastgebonden is;
- c. in een rijtuig of handkar gezeten, eenig niet aangespannen vee te geleiden of te drijven;
- d. eenig niet aangespannen vee anders dan stapvoets te geleiden of te drijven.

Artikel 54.

Het is aan bestuurders verboden op den openbaren weg zonder vergunning van het plaatselijk hoofd van politie:

- a. voor rijtuigen voor elkander gespannen trekdieren te hebben;
- b. voor rijtuigen tot vervoer van personen bestemd meer dan twee trekdieren gespannen te hebben;
- c. voor rijtuigen tot vervoer van goederen bestemd meer dan drie trekdieren gespannen te hebben;
- d. rijtuigen of handkarren te besturen, waaraan andere rijtuigen of handkarren verbonden zijn.

Artikel 55.

Het is verboden:

- a. op den openbaren weg een trekdiër te besturen dat gewond of door eene uiterlijk waarneembare ziekelijke aandoening is aangetast, tenzij het diër in dien toestand is geraakt tijdens het gebruik, dat er van gemaakt werd op het oogenblik, dat het feit geconstateerd werd en het nog niet mogelijk is geweest het buiten gebruik te stellen;
- b. een stuk vee op den openbaren weg te laten gaan, wanneer rederlijkerwijze te voorzien is, dat het ten gevolge van verwonding of zwakte zijne bestemming niet zal kunnen bereiken.

Artikel 56.

Een rijwiel, waarmede over een openbaren weg wordt gere-

den, moet voorzien zijn van een nauwkeurig werkend stuurtoestel.

Artikel 57.

Een van eene zoogenaamde freewheel-inrichting voorzien rijwiel, waarmede over een openbaren weg wordt gereden, moet voorzien zijn van een rem, waarmede het ieder oogenblik tot stilstand kan worden gebracht.

Artikel 58.

Een rijwiel, waarmede over een openbaren weg wordt gereden, moet voorzien zijn van een bel of hoorn, waarvan het geluid op een afstand van 50 Meter duidelijk hoorbaar is.

Artikel 59.

De bestuurder van een rijwiel, waarmede over een openbaren weg wordt gereden, is verplicht met de bel of den hoorn een signaal te geven bij het omslaan van een hoek of bij bochten en verder telkens wanneer de veiligheid van het verkeer zulks vordert.

Artikel 60.

Een rijwiel, waarmede tusschen zonsondergang en zonsopgang over een openbaren weg wordt gereden, moet voorzien zijn van een lantaarn, die voorwaarts een helder licht uitstraalt.

Artikel 61.

De bestuurder van een rijwiel, waarmede over een openbaren weg wordt gereden, is verplicht het rijwiel te doen stilhouden, telkens wanneer de veiligheid van het verkeer zulks vordert.

Artikel 62.

Het is op den openbaren weg aan den bestuurder van een rijwiel verboden:

- a. daarop meer personen te hebben, dan het blijkbaar bestemd is te vervoeren;
- b. zich aan een motorrijtuig op meer dan twee wielen of rijtuig vast te houden;
- c. daarop te rijden zonder de voeten op de trappers en ten minste één hand aan den stuurkruk te houden;

- d. daarop een last te vervoeren, die buiten den stuurkruk ter zijde uitsteekt.

Artikel 63.

Het is verboden op den openbaren weg op rijwielen in rijen naast elkander te rijden, wanneer meer dan twee wielrijders op een zelfde rij elkander vasthouden.

Artikel 64.

Het is verboden rijwielen op den openbaren weg onbeheerd te laten.

Artikel 65.

Het is verboden met een motorrijtuig op meer dan twee wielen over een openbaren weg te rijden, tenzij:

- 1° behoorlijk zichtbaar zij een op of aan het motorrijtuig aangebracht nummer, aan den eigenaar opgegeven door het plaatselijk hoofd van politie, van zoodanige afmetingen en kleur en zoodanig aangebracht en verlicht als door dien ambtenaar bepaald;
- 2° aan den eigenaar door het plaatselijk hoofd van politie ter zake van de sub 1° bedoelde opgave een nummerbewijs zij afgegeven;
- 3° de bestuurder in het bezit zij van een geldig rijbewijs, afgegeven door het plaatselijk hoofd van politie, of in het bezit zij van een op een der andere eilanden der kolonie afgegeven geldig rijbewijs, mits dit vooraf aan het plaatselijk hoofd van politie is vertoond en door hem voor gezien geteekend.

Artikel 66.

Een rijbewijs als bedoeld in het voorgaand artikel wordt op aanvraag afgegeven aan ieder, die den leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en aan wien een verklaring door een door den Gezaghebber aan te wijzen commissie is afgegeven, dat hij voldoende bewijzen van bekwaamheid, om als bestuurder van een motorrijtuig op meer dan twee wielen op te treden, heeft gegeven.

Een nummerbewijs als bedoeld in het voorgaand artikel, wordt op aanvraag afgegeven, nadat is vastgesteld, dat het motorrijtuig aan artt. 70 en 71 voldoet, en dat de beproeving van den motor, zoo zij noodig is, door een door den Gezag-

hebber benoemden deskundige, bevredigende uitkomsten heeft opgeleverd.

De kosten hiervan komen ten laste van den aanvrager.

Artikel 67.

Het is verboden beneden den leeftijd van zestien jaar een motorrijtuig op twee wielen op den openbaren weg te besturen.

Artikel 68.

Het is verboden:

- 1° op den openbaren weg een snelheidswedstrijd met motorrijtuigen te houden;
- 2° op den openbaren weg een motorrijtuig te besturen, waarmede aan een snelheidswedstrijd wordt deelgenomen;
- 3° een motorrijtuig af te staan tot het houden van een snelheidswedstrijd op den openbaren weg.

Van het in dit artikel vervat verbod kan ontheffing worden verleend door het plaatselijk hoofd van politie ten behoeve van snelheidswedstrijden op de openbare wegen in de buitendistricten.

Artikel 69.

Het is aan den bestuurder van een motorrijtuig verboden over een openbaren weg te rijden op zoodanige wijze, dat de vrijheid of de veiligheid van het verkeer op dien openbaren weg wordt belemmerd of in gevaar gebracht.

Binnen het gebied bedoeld bij artikel 6 dezer keur mag met geen grootere snelheid worden gereden dan van 15 K.M. per uur, en in de buitendistricten met geen grootere snelheid dan van 30 K.M. per uur.

De genoemde snelheden moeten, waar noodig, verminderd worden bij het rijden door bochten, op druk bezochte openbare wegen en verder overal, waar de veiligheid van het verkeer dit vordert.

Voor plaatsen, waar deze snelheden voor het algemeen verkeer of om andere redenen gevaarlijk worden geacht, kan door het plaatselijk hoofd van politie een mindere snelheid worden voorgeschreven.

Artikel 70.

Een motorrijtuig, waarmee over een openbaren weg gereden wordt, moet voorzien zijn van:

- 1° een nauwkeurig werkend stuurtoestel;
- 2° minstens twee afhankelijk van elkander krachtig werkende, onder bereik van den bestuurder zich bevindende remmen, met elk waarvan het motorrijtuig elk oogenblik tot stilstand kan worden gebracht;
- 3° minstens een hoorn, trompet, sirene of mechanische fluit.

Artikel 71.

Een motorrijtuig op meer dan drie wielen, waarmede over een openbaren weg wordt gereden, moet voorzien zijn van eene inrichting om achterwaarts te rijden.

Deze bepaling is niet van toepassing op motorrijwielen, waaraan een aanhangwagen is bevestigd.

Artikel 72.

De bestuurder van een motorrijtuig, waarmede over een openbaren weg wordt gereden, is verplicht met den hoorn, de trompet, sirene of mechanische fluit een signaal te geven bij het omslaan van een hoek van een openbaren weg of bij bochten, en verder telkens wanneer de veiligheid van het verkeer zulks vordert.

Artikel 73.

Een motorrijtuig op meer dan twee wielen, dat zich na zonsondergang en voor zonsopgang op een openbaren weg bevindt, moet voorzien zijn van minstens twee, aan weerszijden van het motorrijtuig aangebrachte, lantaarns, die voorwaarts een helder wit licht uitstralen en van minstens een lantaarn, die achterwaarts een duidelijk zichtbaar rood licht geeft.

Het is verboden op den openbaren weg binnen het gebied bedoeld bij artikel 6 dezer keur en bijaldien zulks van den openbaren weg zichtbaar is, ook op andere plaatsen binnen gemeld gebied, alsmede bij het ontmoeten van een vervoermiddel op den openbaren weg in de overige districten, aan motorrijtuigen verblindende verlichting te bezigen, anders dan behoorlijk getemperd of zoodanig ingericht, dat de stralenbundel zich niet hooger dan een Meter boven den beganen grond verheft.

Artikel 74.

De bestuurder van een motorrijtuig, waarmede over een

openbaren weg wordt gereden, is verplicht het motorrijtuig te doen stilhouden en den motor in rust te brengen, telkens, wanneer de veiligheid van het verkeer het een of ander vordert.

Artikel 75.

Het is verboden een motorrijtuig zonder voldoende toezicht op den openbaren weg te laten staan.

Artikel 76.

Het is verboden over een openbaren weg te rijden met een motorrijtuig, door middel waarvan eenig vervoermiddel wordt voortbewogen, tenzij met vergunning van het plaatselijk loofd van politie.

Artikel 77.

Op vordering van beambten van de politie is de bestuurder van een motorrijtuig op meer dan twee wielen verplicht het in artikel 65 sub 2° en 3° bedoelde nummer- en rijbewijs te vertoonen.

Artikel 78.

Op vordering van de beambten van politie is de eigenaar of bestuurder van een motorrijtuig verplicht aan genoemde beambten toegang tot het motorrijtuig te verschaffen, hun bewijs te leveren omtrent deugdelijkheid, van het stuurtoestel, remtoestel en geluidsignaal en, wat betreft motorrijtuigen op meer dan twee wielen, bovendien te gedoogen, dat zij afmetingen en nummer onderzoeken.

Artikel 79.

Het in artt. 42, 48 en 49 bepaalde is van toepassing ten aanzien van motorrijtuigen op meer dan twee wielen.

Het in artt. 52, 60, 62 en 63 bepaalde is van toepassing ten aanzien van motorrijtuigen op twee wielen.

Van perceelnummers, straatnaamborden en waarschuwingsborden.

Artikel 80.

De eigenaar van een gebouw of getimmerte binnen het gebied bedoeld bij artikel 6 dezer keur, is verplicht te zorgen, dat:

- a. het aan den openbaren weg gemerkt wordt met het nummer, dat daarvoor door den Gezaghebber bepaald is;
- b. dat het daarop geplaatste nummer in goed leesbaren staat onderhouden blijft.

Bij vernummering van het perceel, mag het oude nummer, mits doorgestreept, nog zichtbaar blijven gedurende den tijd van een jaar, te rekenen van den dag, waarop het nieuwe nummer aangebracht is.

Artikel 81.

Het is verboden het nummer, krachtens het voorgaand artikel aangebracht, van het perceel te verwijderen of een ander nummer aan te brengen of te hebben.

Artikel 82.

Eigenaars zijn verplicht toe te laten, dat door of van wege het bevoegde gezag straatnaamborden of waarschuwingsborden aan hun erf worden aangebracht.

Het is verboden het aldus aangebrachte bord te verwijderen of aldaar een bord met den naam van een anderen openbaren weg aan te brengen of te hebben.

Algemeene bepalingen.

Artikel 83.

In deze keur worden verstaan:

- 1° onder „Openbare wegen” alle straten, wegen, stegen, gangen, paden, pleinen, kaden, trottoirs, plantsoenen of andere openliggende of ten dienste van het publiek bestemde gronden en plaatsen en, voor zoover de bij de betreffende artikelen bedoelde feiten daarop kunnen plaats hebben, ook alle watervlakten, die, al of niet voor den publieken dienst bestemd, feitelijk voor een ieder toegankelijk zijn;
- 2° onder „Bestuurders” voor zoover aan dit woord geene beperking is toegevoegd, zoowel zij, die rijtuigen of motorrijtuigen besturen of onder hun onmiddellijk toezicht doen besturen, als zij, die eenig vervoermiddel trekken of duwen.

Mede worden onder „bestuurders” begrepen zij, die rijwielen berijden, of dieren berijden, geleiden of drijven;

- 3° onder „Rijtuigen” alle vervoermiddelen, bestemd om te land door een of meer dieren, anders dan langs spoorstaven te worden voortbewogen;

- 4° onder „Motorrijtuigen” alle vervoermiddelen, bestemd om uitsluitend of mede door een mechanische kracht, op of aan het vervoermiddel zelf aanwezig, anders dan langs spoorstaven te worden voortbewogen;
- 5° onder „Handkarren” alle middelen tot vervoer van goederen met een of meer wielen, bestemd om door personen geduwd of getrokken te worden;
- 6° onder „Eigenaars” ook beheerders en voorts allen, die krachtens eenig zakelijk recht, bezit daaronder begrepen, beschikking over eenig goed hebben;
- 7° onder „Vee” paarden, ezels, muilezels, muildieren, runderen, schapen, bokken, geiten en varkens;
- 8° onder „Trek dieren” paarden, ezels, muilezels en muildieren.

Artikel 84.

Hij, wien bij deze keur bevoegdheid is gegeven tot het verleen van vergunning, kan daaraan voorwaarden verbinden.

Artikel 85.

Hij, die handelt in strijd met, of niet nakomt de voorwaarden, verbonden aan eene vergunning, hem overeenkomstig deze keur verleend, wordt geacht gehandeld te hebben zonder vergunning.

Onder handelen wordt in dit artikel verstaan zoowel doen, als hebben en nalaten.

Artikel 86.

Met rijtuigen tot vervoer van personen bestemd worden in deze keur gelijk gesteld rijtuigen tot vervoer van goederen bestemd, mits op veeren en van een vaste zitplaats voor den bestuurder (bok) voorzien.

Artikel 87.

De ambtenaren met het opsporen van overtredingen dezer keur belast, hebben te allen tijde vrijen toegang tot alle bijeenkomsten, waarbij het publiek wordt toegelaten, voorts tot alle plaatsen in art. 26 bedoeld, alsmede tot alle plaatsen waar redelijkerwijze vermoed kan worden, dat een bij de artikelen 25, 26 en 30a strafbaar gesteld feit wordt gepleegd en, indien aan het in artikel 29 omschreven bevel geen gevolg wordt gegeven, ook tot de plaatsen daarin bedoeld.

Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien ondanks de bewoners, gebruikers of eigenaars.

Is de plaats tevens eene woning of alleen door eene woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen den wil der rechthebbenden niet binnen dan in het bijzijn van den Kantonrechter of een hulpofficier.

Strafbepalingen.

Artikel 88.

Overtreding van eenige bepaling dezer keur wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Bij veroordeeling wegens overtreding van eenige bepaling dezer keur in het geval van het tweede lid van dit artikel kunnen de voorwerpen in de desbetreffende bepaling genoemd, waarmede de overtreding is gepleegd of door middel van de overtreding verkregen, worden verbeurd verklaard, voor zover zij aan den veroordeelde toebehooren, met uitzondering evenwel van dieren en vervoermiddelen.

Slot- en overgangsbepalingen.

Artikel 89.

Deze keur kan worden aangehaald onder den titel van „Algemeene Politiekeur van het eiland Aruba van den 26sten Maart 1918.”

Zij treedt in werking te gelijk met het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 4 October 1913 N° 61 (P. B. N° 67).

Artikel 90.

Met ingang van genoemden datum vervallen de navolgende plaatselijke keuren:

—De keur van 6 Juli 1876, houdende samenstelling van een gezondheidsraad en regeling der verdere aangelegenheden betreffende de openbare gezondheid op het eiland Aruba.

—De keur van 17 September 1891, houdende bepalingen in

het belang der openbare orde, rust en veiligheid op het eiland Aruba, zooals gewijzigd bij de keur van 10 November 1904.

— De keur van 5 Juni 1899, houdende vaststelling van een reglement voor de haven van Aruba (Paardenbaai), zooals gewijzigd bij de keur van 2 Juni 1900 en 10 October 1904.

— De keur van 15 December 1915, houdende regeling van het verkeer op de wegen op het eiland Aruba in verband met het gebruik van motorrijtuigen.

Artikel 91.

Eene krachtens de bij deze keur ingetrokken wettelijke regelingen verleende vergunning, blijft ook na het in werking treden van deze keur van kracht, tenzij eenige bepaling dezer keur zich daartegen verzet en behoudens intrekking daarvan door het gezag, dat haar verleende.

Aldus vastgesteld op Aruba door den Raad van Politie in zijne vergadering van den 26sten Maart 1918.

Namens den Raad,

De Voorzitter,

H. J. BEAUJON.

De Secretaris,

F. DE P. CROES.

Afgekondigd den 30n. Maart 1918.

